

2. Jei į pirmąjį klausimą bus atsakyta teigiamai:

Ar tas pats taikoma ir tuo atveju, jei darbo santykiai saistė privačius asmenis?

⁽¹⁾ OL L 299, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381.

2017 m. sausio 2 d. Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Ispanija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Instituto Nacional de la Seguridad Social/Tesorería General de la Seguridad Social ir Jesús Crespo Rey

(Byla C-2/17)

(2017/C 104/47)

Proceso kalba: ispanų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantas: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Kitos apeliacinio proceso šalys: Tesorería General de la Seguridad Social, Jesús Crespo Rey

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo XI priedo [Ispanijai skirtame] 2 punkte vartojama frazė „Ispanijos įmokų bazė, taikyta [referenciniams laikotarpiams] artimiausiu laiku“, turi būti aiškinama taip, kad į ją nepatenka tos įmokų bazės, kurios taikomos pagal Ispanijos vidaus teisės nuostatas, pagal kurias sugrįžęs darbuotojas migrantas, kurio realiai Ispanijoje sumokėtos paskutinės įmokos buvo didesnės nei minimalios įmokų bazės, turi galimybę tik pasirašyti sutartį dėl įmokų, kurios mokamos remiantis mažiausiomis įmokų [apskaičiavimo] bazėmis, išsaugojimo, nors tuo atveju, jeigu jis būtų buvęs sėslus darbuotojas, jis būtų turėjęs galimybę šią sutartį pasirašyti su didesnėmis įmokų [apskaičiavimo] bazėmis?
2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų teigiamas, ar, atsižvelgiant į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 XI priedo [Ispanijai skirtą] 2 punktą, siekiant ištaisyti darbuotojui migrantui padarytą žalą, priemonės, kuriomis atsižvelgiama į paskutinės realias Ispanijoje padarytas tinkamai indeksuotas įmokas ir pagal kurias įmokų mokėjimo laikotarpį, įgytą pagal sutartį dėl įmokų išsaugojimo, galima laikyti neutraliu arba tarpiniu laikotarpiu, yra tinkamos?

⁽¹⁾ OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72.

2017 m. sausio 10 d. Curtea de Apel Cluj (Rumunija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Maria Dicu/Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

(Byla C-12/17)

(2017/C 104/48)

Proceso kalba: rumunų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Curtea de Apel Cluj

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Maria Dicu

Atsakovai: Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Suceava, Tribunalul Botoșani

Prejudicinis klausimas

Ar Direktyvos 2003/88/EB⁽¹⁾ 7 straipsnį reikia aiškinti taip, kad pagal jį draudžiama nacionalinės teisės akto nuostata, pagal kurią, nustatant darbuotojo kasmetinių atostogų trukmę, vaiko priežiūros iki jam sukaks dveji metai atostogos neįskaitomos į darbo stažą?

⁽¹⁾ 2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/88/EB dėl tam tikrų darbo laiko organizavimo aspektų (OL L 299, 2003, p. 9; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 381).

2017 m. sausio 13 d. Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Byla C-16/17)

(2017/C 104/49)

Proceso kalba: portugalų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: TGE Gas Engineering GmbH – Sucursal em Portugal

Atsakovė: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudicinis klausimas

Ar PVM direktyvos (Direktyva 2006/112⁽¹⁾) 44, 45 straipsniai, 132 straipsnio 1 dalies f punktas, 167, 168, 169, 178, 179, 192a, 193, 194 ir 196 straipsniai, Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 282/2011⁽²⁾ 10 ir 11 straipsniai, taip pat neutralumo principas turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama, kad Portugalijos mokesčių administratorius atsiskaitytų suteikti teisę į PVM atskaitą pagal Vokietijos teisę įsteigtos įmonės padaliniiui, kurio situacija apibūdintina taip:

- Vokietijos bendrovei Portugalijoje suteiktas mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris, kad ji galėtų įvykdyti tam tikrą sandorį, konkrečiai, „įsigyti akcijų“ ir šis numeris atitinka subjektą nerezidentą, neturintį nuolatinio padalinio;
- vėliau Portugalijoje buvo įregistruotas šios Vokietijos bendrovės padalinys, kuriam, kaip nuolatiniam šios bendrovės padaliniiui, suteiktas atskiras mokesčių mokėtojo identifikacinis numeris;
- dar vėliau Vokietijos bendrovė, naudodama pirmąjį mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį, sudarė su kita įmone sutartį dėl ekonominių interesų grupės (EIG) įsteigimo, siekdama Portugalijoje vykdyti rangos sutartį;
- paskui padalinys, naudodamas savo mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį, sudarė su EIG subrangos sutartį, kurioje numatytas padalinio ir EIG tarpusavio paslaugų teikimas ir sutarta, kad EIG išrašys subrangovams pagal sutartas proporcijas sąskaitas faktūras už jos patirtas išlaidas;
- debetiniuose dokumentuose, kuriuos padaliniiui išrašė įformindama išlaidas, EIG nurodė pastarąjį mokesčių mokėtojo identifikacinį numerį ir apskaičiavo PVM;
- padalinys atskaitė debetiniuose dokumentuose nurodytą PVM;